

ת"פ 3083/07/14 - מדינת ישראל נגד יוסף אלטורי - הובא,,פואד אל טורי - בעצמו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 3083-07-14 מדינת ישראל נ' אלטורי(עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פמ"מ - ע"י עו"ד
שטרית

המאשימה

נגד

1. יוסף אלטורי - הובא, וע"י עו"ד נאשף
2. פואד אל טורי - בעצמו, וע"י עו"ד אבגז
ממשרדו של עו"ד בן-נתן

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם 2 מכל המיוחס לו בכתב-האישום מחמת הספק.

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב-אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: **חוק העונשין**], סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) + 29 לחוק העונשין ונסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין. לנאשם 1 מיוחס, בנוסף, ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. עניינו של כתב-האישום באירועים שהתרחשו במהלך חודש יוני 2014, כאשר באותה העת, המתלונן, ג'מעאן שעבאן, עבד בחברת "סופר ברקת", באיסוף כספים מהסניפים והפקדתם בבנק.

במועד שאינו ידוע, ולפני ה - 12.6.14, קשרו הנאשמים ואחרים, שזהותם אינה ידועה [להלן ייקראו הנאשמים והאחרים: **השותפים**], קשר לשדוד את המתלונן בעת שיוביל את כספי פדיון הסניפים לבנק.

לצורך ביצוע השוד, ביום 9.6.14, בשעות הבוקר, עקב נאשם 2 אחר המתלונן, וזאת במטרה ללמוד את דרכי פעולתו בעבודה. הנאשם 2 תיצפת במשך דקות ארוכות אל עבר "סופר ברקת" שממוקם ברחוב החרש בנס

ציונה, ועזב את המקום רק לאחר שפנה אליו פקח של עיריית נס ציונה בשל התנהגותו החשודה וביקש ממנו להזדהות.

עוד לצורך ביצוע השוד, הצטיידו השותפים ברכב טויוטה שחור, מ.ר. 2972874 (להלן: **הטויוטה**), שהיה בחזקתו של נאשם 2 וכן ברכב נוסף (להלן: **הרכב הכסף**), אשר פרטיו אינם ידועים. בנוסף הצטיידו השותפים בשתי מערכות בגדים, כיסויי פנים ובכפפות.

ביום 12.6.14, במסגרת עבודתו, אסף המתלון כספים מ-8 סניפים של "סופר ברקת" והגיע איתם אל משרדי החברה, ברחוב החרש 9 בנס ציונה, לצורך ספירת הכסף.

במסגרת קידום הקשר, התקשר הנאשם 2 בשעה 10:45 אל המתלון ושאל אותו היכן הוא נמצא.

בסמוך לפני השעה 11:05, הגיעו השותפים אל איזור משרדי חברת "סופר ברקת" כשהם נוסעים בשני הרכבים - בטויוטה וברכב הכסף.

בשעה 11:05 יצא המתלון ממשרדי החברה כשברשותו מעל לחצי מיליון ₪ במזומן, אותם החזיק בתיק גב שהיה קשור על גבו ועל מותניו, ונסע על אופנועו לכיוון סניף בנק ברחובות.

נהג הטויוטה הבחין במתלון, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה אחרי, פגע באופנועו של המתלון בכוונה להפילו ונמלט עם רכב הטויוטה מן המקום.

מעוצמת הפגיעה, הועף האופנוע אל תוך הצומת, והמתלון נפל אל הכביש בעוצמה רבה. אז זינקו נאשם 1 ושותף נוסף מהרכב הכסף, כשהם לבושים בשתי מערכות בגדים, רעולי פנים ומצוידים בכפפות, רצו אל המתלון שהיה מוטל הכביש, החלו לתקוף אותו, וניסו לתלוש את תיק הגב שהכיל את הכסף.

השוטר אייל נג'תי [להלן: **השוטר נג'תי**], ששהה באותה עת בסמוך לזירת האירוע ושמע את פגיעת הרכב באופנוע, הגיע אל המקום, ומשהבחין ברעולי הפנים שתוקפים את המתלון, צעק "משטרה תעצרו!". בעקבות קריאתו, נבהל השותף הנוסף וברח בריצה מן המקום. השוטר נג'תי ירה יריית אזהרה באוויר במטרה להרתיע את נאשם 1 מלהימלט, סייע למתלון והשתלט על נאשם 1.

כשאחז השוטר נג'תי בנאשם 1 וביקש לאזקו, החזיר את אקדחו לנדנו. אז, ניסה נאשם 1 להימלט, והשוטר נג'תי נאלץ להשתמש בתרסיס פלפל כדי לרסנו ולאזקו.

כתוצאה ממעשי השותפים המתלון התקשה בהליכה, נגרמו לו פצעי שפשוף גדולים במרפקיו, כאבים בגבו, בדופן בית החזה, בזרועות ובכף רגלו, והוא פונה לבית-החולים.

זירת המחלוקת

3. במענה כתוב שנמסר לכתב-האישום, הנאשם 1 הכחיש שקשר קשר עם אחרים על-מנת לשדוד את המתלון, לרבות הגעה לאזור יחד עם הטויוטה.

אישר שנסע ברכב הכסוף, אך לא לצורך ביצוע השוד. באשר לפריטי לבושו, הכחיש שלבש שתי מערכות בגדים ושהיה עם כיסוי פנים וטען, כי היה לבוש בסט אחד של בגדים חמים, בחם צוואר ובכפפות - וזאת מאחר וחלה בשפעת. חזר והכחיש קשר לרכב הטויוטה שפגע באופנועו של המתלונן בכוונה להפילו ונמלט מן המקום.

הבהיר, כי לאחר שהתאונה התרחשה, יצא מהרכב הכסוף על-מנת לעזור למתלונן שנפגע, מכחיש כי תקף את המתלונן ושניסה לתלוש את תיק הגב ממנו. בעת שיצא לעזור למתלונן נשמעה ירייה באוויר, הוא נלחץ, נבהל וניסה להימלט מאחר ולא הבין במה דברים אמורים. הכחיש שניסה להימלט מידיו של השוטר נג'תי.

4. במענה הכתוב, הכחיש הנאשם 2 מחוסר ידיעה שהמתלונן עובד בחברת "סופר ברקת" באיסוף כספי הפידיון מסניפי החברה והפקדתם בבנק.

הנאשם 2 הכחיש כי קשר קשר עם השותפים לשדוד את המתלונן במהלך עבודתו.

הודה בכך ששהה במקום, בסמוך למשרדי החברה, ביום 9.6.14 בשעות הבוקר, אך זאת על רקע חוב כספי מאחר ועבד בעבר עם חברת "סופר ברקת", ולכן הכחיש כי עקב אחר המתלונן במטרה ללמוד את דרכי פעולתו בעבודתו.

הודה, כי רכב הטויוטה היה בחזקתו, כאשר שכר רכבים על דרך קבע לשימושם של בני משפחתו, אך הוא אינו נוהג בשל שלילת רישיונו, וביום האירוע לא ידע שנעשה שימוש ברכב על-ידי מי מבני משפחתו, אם בכלל.

עוד הודה, כי התקשר אל המתלונן באותו היום, אך לא על-מנת לקדם את הקשר ולא בשעה שצוינה בכתב האישום. טען, כי מכיר את המתלונן ממקום עבודתם המשותף ושוחח עימו באשר לחוב כספי שהנאשם אמור לקבל.

הכחיש מחוסר ידיעה את אירוע התאונה וניסיון השוד.

אין מחלוקת באשר לסכום הכסף אותו נשא המתלונן בתיקו (ראו, למשל, פרוטוקול עמ' 130, שורה 9).

5. בסופו של יום, לאחר שמיעת הראיות והסיכומים, חזרה בה התביעה משני רכיבים שמפורטים בכתב-האישום: 1. השיחה בין הנאשם 2 למתלונן ביום "התאונה" התקיימה בשעה 9:41 ולא בשעה 10:45, כפי שמפורט בסעיף 6 בכתב-האישום; 2. השותפים לא תקפו את המתלונן בעת שהיה מוטל על הכביש, כמפורט בסעיף 10 לכתב-האישום.

6. עוד ייאמר, כי המארג הראייתי שהציגה התביעה שונה לגבי כל אחד מהנאשמים. בהקשר זה יצוין, כי התביעה לא הצליחה להביא לאיתורו ולהתייבבותו של עד תביעה עיקרי - אוסמה אלטורי (ע.ת.25), אשר ככל הנראה, היה מוסיף נדבך לראיות הקיימות, ואולי גם באשר לחלקו של הנאשם 2 באירוע.

סקירת הראיות וקביעת ממצאי מהימנות - נאשם 1

עמוד 3

הימצאות הנאשם 1 בזירה, אופן לבוש, והתנהגות מפלילה

7. ראיית התביעה המרכזית בעניינו של הנאשם 1, היא תפיסתו בזירת "התאונה" ונסיון השוד, כשהוא לבוש בשתי מערכות בגדים, כיסוי פנים (חם צוואר) וכפפות, והכל בעוד רעול פנים נוסף ברח מהמקום.

8. ליאת פרג'פור, ע.ת. 6, עבדה כקופאית במסעדת שווארמה המצויה בסמוך למקום התאונה. מדובר בעדה נטולת עניין במשפט, אשר תיארה את שראו עיניה.

הודעת העדה, אשר נמסרה מייד לאחר האירוע ובמקום עצמו (ת/14), הוגשה בהסכמה כתחליף לעדות ראשית. תיארה, שראתה אדם שרוע על הכביש, על סף מסעדת השווארמה. אדם אחר שהיה לבוש בחולצה שחורה וכובע שחור ברח לכיוון הצד השני של הכביש, זרק את כובעו על הכביש והחל לרוץ לכיוון רחובות. צינה שהבחור שברח היה רעול פנים, הוריד את כובע הגרב שלו וזרק אותו (שורות 6-11). תיארה, כי ברכב האפור (מסוג מאזדה), היו שני רעולי פנים, שאחד מהם כאמור נמלט, והשני נתפס על-ידי שוטרים (הוא הנאשם). אישרה, שהחשוד שנתפס היה רעול פנים והשוטרים הורידו לו את הכובע, הוא "הלך מכות" איתם וניסה לברוח (עמ' 2, שורות 7-8).

במהלך עדותה בבית-המשפט (בישיבת יום 8.1.15) חזרה על התיאור ואישרה לשאלת ב"כ נאשם 1, כי בתחילה לא הבינה שמדובר בשוד. עוד אישרה, כי במסעדה קיימות מצלמות - אך הן אינן רלבנטיות לזירה. בסוף העדות השיבה לב"כ נאשם 1, כי רצתה לקחת למתלונן את התיק כדי לבדוק לו את הגב, כי הכל היה מלא דם (פרוטוקול עמ' 85, שורות 19 - 21). המתלונן, שהיה נסער, השיב בשלילה ואמר לה שתתקשר ל"קיקו" (הוא אלי טל, ע.ת. 4 - הבעלים של "סופר ברקת").

9. השוטר נג'תי, ע.ת. 2, ראש משמרת בתחנת רחובות בזמן האירוע וכיום ראש משמרת בתחנת רמלה, היה במסעדת השווארמה יחד עם השוטר שמחה שפירא (ע.ת. 3 - להלן: **השוטר שפירא**) בעת שאירעה ה"תאונה".

מעדותו (בישיבת יום 24.12.14) התרשמתי, כי המדובר באיש משטרה מנוסה, אשר היה עקבי בגרסתו לאורך כל העדות, הפגין אמינות בתיאור האירועים ללא הגזמה, תוך שזכר במדויק את פרטיהם.

10. השוטר נג'תי העיד, שבזמן שהמתין עם השוטר שפירא לשווארמה, שמע חריקת צמיגים, וכשיצא לכיוון היציאה מהמסעדה, הבחין בשני אנשים שיוצאים מרכב כסוף שהיה בדיוק מולו (פרוטוקול עמ' 27, שורה 16). תיאר, שהם יצאו מהדלתות האחוריות, כאשר האדם שיצא מהדלת השמאלית היה גבוה ובהיר, והאדם שיצא מהדלת הקדמית יותר, כיסה את פניו באמצעות חם צוואר מיד עם יציאתו מהרכב (עמ' 26 לפרוטוקול, שורות 21-26). נראה היה, ששני הבחורים תוקפים מישהו על הרצפה, והשוטר המנוסה הבין מייד כי המדובר באירוע שוד (שם, שורות 26 - 28). הבחור השני הצליח להימלט והנאשם 1 החל לרוץ ונראה היה מבולבל. לאחר שהשוטר ירה יריה באויר, הנאשם 1 התכופף, השוטר כיוון עליו את האקדח והשכיב אותו על הרצפה - כאשר בזמן שאחז אותו הוא הוריד את החם-צוואר מהראש

וזרקו (עמ' 27 לפרוטוקול, שורה 6). בעת שניסה לאזקו, וכשהכניס את האקדח לנרתיק, הנאשם 1 התרומם, ניסה ללכת מהמקום, אז השוטר תפס אותו בחוזקה וריסס אותו בגז פלפל.

לאחר שהצליח לכבול את נאשם 1 עשה עליו חיפוש ומצא, כי על נאשם 1 שני זוגות מכנסיים, קפוצ'ון וכפפות. בתוך המכנס הפנימי מצא את רישיון הנהיגה של נאשם 1 (עמ' 27 לפרוטוקול, שורות 10-12).

במהלך החקירה הנגדית, עמד על כך, כי הנאשם 1 היה עם חם-צוואר וקפוצ'ון אפור על הראש, כאשר באמצעות החם-צוואר הסתיר את פניו (עמ' 27 לפרוטוקול, שורות 27-31), וכי לא ניתן היה לראות אלא את עיניו (עמ' 28 לפרוטוקול, שורה 3). הסכים עם הסניגור, כי כעקרון, אם קיימת היכרות בין אנשים, ניתן לזהותם על-פי העיניים בלבד (עמ' 28 שורה 17). העד עמד על כך, שהנאשם לא ברח מהירי - אלא הירי הוא שגרם לנאשם 1 לעצור (עמ' 31 לפרוטוקול, שורה 13).

11. ע.ת. 3, השוטר שמחה שפירא, יומנאי במטה הארצי ברמלה, היה כאמור באותה שעה עם השוטר נג'תי בעבודה בשכר, ואכלו יחדיו במסעדת השווארמה.

מדובר במי שמשרת כשנתיים במשטרה, ולמעשה בעת האירוע היה בפעם הראשונה והיחידה בשטח. התרשמתי כי היה נסער מאד מהאירוע (וכך אף העיד בישיבת יום 24.12.14 - עמ' 22 לפרוטוקול, שורה 12), מצב אשר הביא לכך שזכירת הפרטים שלו לקתה בחסר. כך, למשל, העיד כי רעולי הפנים יצאו מדלת הזזה של רכב מסחרי לבן (פרוטוקול עמ' 25, שורות 13 - 16), וזאת בניגוד לעדותה האובייקטיבית של קופאית מסעדת השווארמה ועדותו של השוטר המנוסה ג'נתי.

עדותיו יכולה לשמש אך חיזוק לפרטים שנמסרו על-ידי הקופאית והשוטר ג'נתי לפיהם, השניים שיצאו מהרכב היו רעולי פנים (עמ' 16 לפרוטוקול, שורה 21; בעמ' 31 לפרוטוקול, שורה 11 בחקירה נגדית), עמדו לתקוף את המתלונן באמצעות ידיהם - וכן לעניין התרחשות "התאונה", כפי אפרט בהמשך.

12. במהלך חקירותיו במשטרה, סיפק הנאשם 1 הסברים תמוהים שאינם עומדים במבחן ההגיון באשר לאופן לבושו, הימצאותו והתנהלותו בזירה. על חלק מהשאלות במהלך חקירותיו סירב להשיב, ועל כל הודעותיו במשטרה סירב לחתום.

13. בהודעתו הראשונה מיום 12.6.15 (ת/1), שמר לרוב על זכות השתיקה. באשר לסיבת הימצאותו בזירה, הטיח בו החוקר כי עדיף לו שימסור היכן נמצאים השניים שברחו מהמקום. הנאשם השיב לחוקר, באופן מתחכם: "**זה העבודה שלך, תביא אותם**" (שורה 59). החוקר הציע לו לספר את האמת לפני שיובאו השניים, והנאשם הגיב על כך בצחוק (שורות 58-61).

14. בחקירה השניה, שבוצעה ביום 18.6.15 בשעה 11:11 (ת/2) מסר, כי הוא בדרך כלל רגיל ללבוש שני זוגות מכנסיים עליו (שורות 19-20), ותמיד הוא לובש חולצה בעלת שרוול ארוך. כשעומת עם העובדה כי יום האירוע היה יום קיץ חם השיב, שיש אנשים שחם להם, ויש אנשים שלא.

כשנאמר לו שהוא נתפס רעול פנים, ענה שהוא היה חבוש בכובע ולא רעול פנים (שורה 30) ופניו היו גלויות (שורה 34).

במהלך חקירתו, הוצגה בפניו תמונה ממהלך מעצרו, כשעל ידיו כפפות. נאשם 1 אישר שהוא רואה כפפות, ושאל: **"אבל איפה הם"** (שורות 37-38). כשנאמר לו שבמהלך מעצרו הצליח להשליך את הכפפות ולהעלימן, השיב שאין לו מה לומר על כך.

כשנשאל אם הוא הולך בדרך כלל ברחוב עם כפפות, ענה שלפעמים, לרבות בקיץ, כשהוא עושה עבודות (שורות 43 - 45), אך לא זוכר מה קרה איתו באותו היום ובאותו מקום (שורה 47).

באשר להתנהלותו בזירה מסר כי במקרה נקלע למקום, ומסר גרסה לא ברורה לפיה: **"אנחנו באנו מלוד באנו להסתובב ביציאה הנהג לא עצר הוא דפק את נהג האופנוע ירדנו ופתאום לא יודעים מה קרה שני שוטרים באו"** (שורות 15 - 16). בעקבות התאונה, הנאשם 1 ירד מהרכב לראות מה קרה למתלונן, פתאום שמע ירי, אז קפצו עליו שוטרים ואזקו אותו (שורות 4-5). הנאשם סירב למסור את שם הנהג מחשש לחייו, וכן כי אינו ידוע מה קרה לרכב הפוגע (שורה 9).

15. בחקירה שלישית מיום 24.6.14 בשעה 13:17 (ת/3) הוסיף הנאשם 1 על גרסתו ומסר, שביום התאונה היה חולה ושם על עצמו בגדים ארוכים (שורה 6). מטרת הנסיעה באותו היום היתה חיפוש עבודה (שורה 8).

כשנשאל מדוע יצא מביתו כשהוא לא מרגיש טוב ונאלץ ללבוש בגדים ארוכים וכפפות, ענה שהוא אוהב לצאת מביתו ו**"כל אדם לגופו"** (שורה 59).

נאמר לו שבעת שנתפס לא התלונן על מחלה מעבר למכות שקיבל במקום, ועל כך השיב כי לא נשאל על כך (שורה 51).

אישר, שביום האירוע היו לו כפפות, חם צוואר וכובע (שורה 53). עומת עם התמונה מעת מעצרו לפיה היה עם כפפות ומסר, כי הוא מכונאי, לכל מכונאי יש כפפות וזה רגיל (שורה 58). יצוין, כי בתמונה שצורפה לת/3, נראה נאשם 1 בעת מעצרו, כשהוא אזוק, לבוש בבגדים ארוכים ועוטה עליו כפפות מלאות. באשר להסברו להימצאותו בזירה, הפעם מסר, כי מטרת הנסיעה למקום הייתה חיפוש עבודה (שורה 8), ופירט כי הוא מכונאי רכב ואופנועים (שורה 49). שוב סירב למסור מי היה איתו ברכב משום שהוא חושש לחייו, וחזר על כך, כי ירד מהרכב כדי לסייע לנפגע (שורה 18).

התרחשות תאונה בין הטויוטה לאופנוע - האמנם?

16. אין מחלוקת, כי הרכב הכסוף אכן היה בזירת השוד, ממנו יצא הנאשם 1, כאשר הוכח כי רעול פנים נוסף יצא ממנו.

17. מחומר הראיות ומהעדויות שעמדו לפני עולה, כי הטיוטה השחורה עולה לראשונה עת הגיע המתלונן לתחנת המשטרה שלושה ימים לאחר האירוע (ת/19), ביום 15.6.14 שעה 14:00. מהודעת המתלונן עולה, כי מסר למשטרה מספר רכב של טיוטה בצבע שחור, אותו ראה בסרטון באינטרנט. הבהיר, כי קיבל את מספר הרכב מאדם שלא רצה להזדהות מחשש מפני משפחות המעורבים. ברגע שקיבל את מספר הרכב פנה לקב"ט שעובד ב"סופר ברקת" על-מנת שיעביר את המספר למשטרה (שורות 4-8). החוקרים לא בדקו את מקור המידע שמסר המתלונן, אך עצם מסירתו הוביל בהמשך את החוקרים לרכב הטיוטה השחור המוזכר בכתב-האישום, אותו השכיר הנאשם 2 מיניב קקון (ע.ת. 7).

18. רכב טיוטה שחור מ.ר. 29-728-74 נתפס כמה שעות לאחר מכן (בשעה 20:16) ברשותו של אוסמה אלטורי (ת/26 אשר הוגש בהסכמה) - אותו עד תביעה מרכזי אשר לא אותר על-ידי התביעה.

19. ואכן, על-פי דו"ח צפיה (ת/10) שנערך על-ידי החוקר יואל אוליאל (ע.ת. 11) עולה הימצאות של רכב טיוטה שחור (מבלי שניתן לראות את לוח הזיהוי) המופיע בזירה בדקות הסמוכות לאירוע. במצלמות החיצוניות של "סופר ברקת", נראה המתלונן נוסע על קטנוע אחרי משאית, מייד נראית טיוטה שחורה כשהיא עוצרת, עושה רוורס, והרכב נוסע אחרי הקטנוע. טיוטה שחורה נראית גם במצלמות העיריה, לאחר הימלטות נאשם 1 מהזירה, כשהיא מגיעה במהירות מרחוב החרש לכיוון הכביש הראשי ולעבר רחובות. אין מחלוקת, שה"תאונה" לא נקלטה במצלמות.

20. בראיות אלו לא די כדי לקשור את קיומו של רכב נוסף לזירת השוד.

ואכן, בהמשך החקירה, הובא רכב הטיוטה והאופנוע, שעליו רכב המתלונן, לבדיקת התאמת נזקים על-ידי רס"ב אליעזר סייג (ע.ת. 15). חוות-דעתו של הבוחן הוגשה בהסכמה (ת/16) וממנה עולה, כי המדובר במי שעובד משנת 1998 כבוחן תאונות דרכים באת"ן שפלה במשטרה.

ממצאי חוות-דעתו מעלים, כי הנזק בפגוש הקדמי בצד ימין ברכב הטיוטה, (בגובה 0.40 - 0.58), מתאים לנזק בגובה מכסה הפלסטיק באופנוע, בצד האחורי השמאלי (בגובה 0.50).

בנוסף, שריטות קלות בפגוש הקדמי הימני של הטיוטה (בגובה 0.60), מתאימות לשריטות בדופן שמאל אחורי של האופנוע (בגובה 0.60 - 0.70).

כמו כן ישנה התאמה קלה של שריטות בחלק התחתון של הטיוטה, בפגוש הקדמי בצד ימין (בגובה של 0.20), אשר מתאים לגובה בחלק התחתון במכסה פלסטיק ברצועת ההינע, בצד שמאל של האופנוע.

עוד נמצאו סימני שפשוף באופנוע כתוצאה מנפילת האופנוע לאחר אימפקט ראשוני, כאשר האופנוע נפל על דופן ימין ונראים סימני שפשוף בגוף הכידון, בפלסטיק התחתון וברגלית הנוסע האחורי.

מסקנות חוות הדעת המבוססת על התאמת נזקים היא, שרכב הטיוטה פגע באופנוע המתלונן, כאשר פגוש צד ימין בחלק התחתון של הרכב פגע בחלק האחורי בצד שמאל של האופנוע. קיים מגע נוסף בין מכסה

הפלסטיק של רצועת ההינע באופנוע לבין החלק התחתון בפגוש קדמי בצד ימין של הטיוטה.

עוד צוין, שלאחר מכן נוצר מגע בין פגוש קדמי בצד ימין וכנף קדמי בצד ימין ברכב הטיוטה לדופן האחורי של האופנוע.

מסקנה נוספת של הבוחן היא, כי לאחר האימפקט בין שני כלי הרכב, נפל האופנוע על דופן ימין, וכתוצאה מכך נגרמו שריטות בדופן ימין של האופנוע.

לחוות-הדעת צורפו לוח צילומים המתעד את ההתאמות והנזקים בין שני כלי הרכב וכן זכ"ד המתעד נקודות שרשם לעצמו בעת שהיה בזירה.

21. במהלך חקירה נגדית, הסכים העד, שבאופן תיאורטי הפגיעה בטיוטה יכולה היתה להיווצר מפגיעה במשהו אחר, אך לגופו של עניין עמד על כך שמצא התאמה בין הנזקים שאותם התבקש לבחון (עמ' 102 לפרוטוקול, שורות 30-31; עמ' 103 לפרוטוקול, שורות 5-7).

עוד אישר במהלך חקירה נגדית (לב"כ נאשם 2) שאם הייתה התאמה של סימן הטבעה של צבע היה מציין זאת. אישר, שלא נמצאו צבעים כהים כמו שחור, אדום וירוק, אלא נמצאו צבעים שפחות רואים כגון אפור. עם זאת, חזר על כך שמבחינת הגובה יש התאמה בנקודות המפגש (עמ' 103 לפרוטוקול, שורות 25-27, עמ' 104, שורה 1).

לענין שאלת הצבע, הבהיר העד בחקירה חוזרת, כי במהירות נסיעה גבוהה, כאשר יש אימפקט בין שני כלי רכב, ניתן להבחין בצבע שמועבר מכלי רכב למשנהו. במקרה הנוכחי, אין בידו נתון אודות המהירות, אך לפי המפות שבחן לא נראה לו שמדובר במהירויות גבוהות - כך לפי ניסיונו כבוחן (עמ' 104 לפרוטוקול, שורות 13-15). לדעתו, אין המדובר במהירות של 90 - 100 קמ"ש, שאז סביר להניח שהמתלונן היה נהרג כתוצאה מהתאונה.

22. יצוין, כי על-פי הודעתו של יניב קקון (ע.ת. 4 - ת/13), בעל העסק שהשכיר את הרכב לנאשם 2 - הרי שבמעמד השכרת הרכב (ביום 23.5.14) המצב הפיזי של הרכב היה חדש, אם כי ייתכן שהיו שריטה או שתיים, אך בשום אופן לא דפיקות פח וטמבון (שורות 10-12). כשהוצגו לו צילומי הרכב ובהם נראית מכת פח בחלק הקדמי שמאלי של הרכב, עמד על כך, שהמכה לא הייתה בעת מסירת הרכב (שורה 17).

נסיון תלישת תיק הגב מן המתלונן

23. לטענת התביעה, מטרת הקשר היתה לשדוד מן המתלונן את הכספים על-סך 527123 ₪ במזומן, אותם נשא בתיק על גבו בעודו רכוב על האופנוע. לשיטת ההגנה, לא הצליחה התביעה להוכיח כי התיק שהיה על גבו של המתלונן אכן נקרע ממנו.

24. לענין זה, רלבנטית עדותו של אלי טל (ע.ת.4 - המכונה "קיקו"), שהוא הבעלים של רשת "סופר ברקת". מהודעתו מיום 17.6.14 בשעה 11:42 (ת/9), אשר הוגשה בהסכמה כראיה לאמיתות תוכנה עולה, כי כאשר הגיע לזירת האירוע, ראה את המתלונן שכוב על הרצפה ומסביבו משטרה ואנשים רבים. תיאר, כי התיק היה מוחזק בידיו של המתלונן, והמתלונן מסר לו את תיק הגב עם הכסף. באותו רגע, שלח את אחד מעובדיו לבנק ברחובות, בכדי שיפקיד את הכסף (שורות 3-11). **לשאלת החוקר הבהיר, כי המתלונן מסר לו שהתיק קרוע בידית, אך הוא עצמו לא ראה זאת** (עמ' שני בהודעה, שורות 2-3).

25. במהלך העדות בבית-המשפט (בישיבת יום 5.1.15) חזר על גרסה זו. בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 אישר, כי קיים רק תיק אחד שמשאירים בבנק ומפקידים את הכסף. הבהיר, כי כשהחזירו את התיק מהבנק, עוד באותו היום המשטרה לקחה אותו וגילתה שהתיק קרוע (עמ' 40 לפרוטוקול, שורות 14-19). עם זאת, חזר והדגיש כי הוא עצמו לא ראה שהתיק קרוע.

26. אין ספק, שבכל הנוגע לתיק הגב, הוכחו מחדלי חקירה - החל בעובדה שהמשטרה לא תפסה את התיק בזירה ואפשרה העברתו לידי אלי טל או נציגו.

פקד מאור גורן (ע.ת.10), אשר היה אחראי על החקירה, אישר במהלך עדותו (בישיבת יום 5.1.15), כי אינו זוכר אם מישהו בשטח הבחין בתיק הקרוע (עמ' 64 לפרוטוקול, שורה 3). עוד השיב, כי אינו יודע מה התרחש עם אותו תיק, מרגע שנלקח מהזירה ועד שהכסף הופקד בבנק (עמ' 65 לפרוטוקול, שורה 14). הוא עצמו לא ראה את התיק (עמ' 66 לפרוטוקול, שורה 3).

27. רס"מ אורלי ארמה (ע.ת.9), חוקרת בתיק, אישרה, שממזכר שערכה שלושה ימים לאחר האירוע (ביום 15.6.14) עולה, כי עשתה נסיון לאתר את תיק הגב. העדה אישרה שהתיק לא היה בזירה, ומתשובותיה בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 עלה, כי שוחחה עם אלי טל, אשר היה בחו"ל, ועל כן התיק לא הוחזר מיידית. החוקרת הסתמכה על דברי אלי טל, אשר מסר כי כל אותה העת, התיק היה במשרדים של הסופר או בבנק - אך לא בדקה מעבר לכך (עמ' 94 לפרוטוקול ישיבת יום 8.1.15, שורות 5-30).

עדות המתלונן

28. למרות מחדלי חקירה חמורים אלו, אומר כבר, כי על בסיס הודעות המתלונן (בעיקר), ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים באשר לתיק הגב.

29. בטרם אתייחס ישירות לנושא זה אזכיר, כי המתלונן לא התייצב למספר ישיבות, ועדותו נשמעה רק לאחר שהוצא כנגדו צו הבאה. במהלך עדותו, הוכרז כעד עויין.

מעבר להתנהלות זו, ניכר היה מייד עם תחילת עדותו, שאינו מעונין למסור גרסה מפלילה כנגד מאן דהוא ומסר תיאור כללי ומתחמק לפיו, קיבל מכה ועף, בדיוק לפני הרמזור, אינו יודע מה קרה והתעורר בבית-החולים. כשנתבקש על-ידי התובע להבהיר ולדייק בפרטי האירוע, ביקש מב"כ המאשימה ש"לא ילחץ אותו" וכי אמר את האמת בחקירתו הראשונה (עמ' 112 לפרוטוקול, שורות 20-21).

בהמשך, תיאר פרטים נוספים באשר לתאונה, אך נמנע באופן ברור ממסירת כל פרט אשר יש בו כדי להעניק גוון פלילי לתאונה. כך למשל תיאר, כי הגיע רכב מימין או משמאל או מאחור והוא עף, ומעבר לכך אינו יודע דבר (עמ' 112 לפרוטוקול ישיבת יום 20.4.15, שורה 25-29). אישר, כי כשנפל מהאופנוע התיק היה על גבו (עמ' 113 לפרוטוקול, שורה 1), ובעת שהיה שרוי על הרצפה, בחורה רצתה לקחת ממנו את התיק והוא לא נתן לה (עמ' 113 לפרוטוקול, שורות 1-3). גם לשוטרים לא איפשר לקח את התיק (שם, שורה 5).

כשנשאל שוב אם הבחורה שעובדת בשווארמה הגיעה אליו ראשונה, ענה שאינו זוכר, ובשלב זה הוכרז כעד עויין.

כשעומת עם האמור בהודעתו במשטרה, שם מסר שיצאו שני רעולי פנים מהרכב, השיב: **"כל מה שאמרתי זה שמה, לא צריך לפתוח ולחפש אותי, אמרתי הכל בחקירה הראשונה. נפלתי מהאופנוע, קיבלתי מכה מהכביש ולקחו אותי באמבולנס. כל מה שאמרתי במשטרה אמת"** (עמ' 115 לפרוטוקול, שורות 21-23).

30. במהלך החקירה הנגדית לב"כ הנאשם 1, חוסר רצונו של המתלונן למסור מידע מפליל עלה באופן ברור עוד יותר. כך למשל, העיד, כי הבין שמדובר בשוד בגלל שהשוטרים אמרו לו שמדובר בשוד (עמ' 117 לפרוטוקול, שורה 23); נמנע מלאשר כי הגיעו אליו רעולי פנים (עמ' 118 לפרוטוקול, שורות 12-14). כשנשאל לגבי האפשרות, שתיק הגב נקרע כתוצאה מנפילתו, השיב שהחליק למרחק של 10 מטרים על הכביש כשהתיק על גבו, ולכן ייתכן שהתיק נקרע שתוצאה מההחלקה (עמ' 118 לפרוטוקול, שורות 20-22). הדברים הגיעו עד כדי כך, שבמענה לשאלת ב"כ נאשם 1 - האם האדם שהגיע אליו עם חם צוואר היה עם פנים גלויים, השיב העד: **"תקשיב, היה קר גשם"** (עמ' 124 לפרוטוקול, שורה 31) כשזכור, האירוע התרחש באמצע יוני.

31. כאמור, המתלונן עצמו אישר באופן מפורש, כי מסר גרסה אמיתית במהלך חקירתו הראשונה (ת/18). בנוסף לאישור זה על-ידי העד, הרי שחוסר רצונו המובהק למסור מידע מפליל לצד התכנים שינתחו להלן בהודעה זו, מביאים אותי להעדיף את האמור בה על-פני העדות בבית-המשפט - והכל לפי האמור בסעיפים 10א'(א) - (ג) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 [להלן: **פקודת הראיות**].

32. ואכן, הודעתו הראשונה נגבתה כשבע שעות לאחר האירוע (12.6.14 בשעה 17:53) בביתו על-ידי החוקרת אורלי ארמה (ע.ת.9). החוקרת אישרה, כי גם אם המדובר באדם שאינו יודע קרוא וכתוב, הרי שהיא מקריאה לו את ההודעה, ועצם העובדה שחתם עליה מעידה שכנראה הבין את מה שהקריאה לו (עמ' 148 לפרוטוקול ישיבת יום 31.5.15 שורות 13-16). יצוין, כי התרשמתי מחוקרת מנוסה, כנה וגלויה - אשר העידה באופן אותנטי על כל מהלך החקירה, גם כשעומתה עם טענות ההגנה באשר לקיומן של מחדלי חקירה.

33. בהודעה זו סיפר המתלונן, כי הוא עובד 4 שנים לערך באיסוף כספים מכל סניפי "סופר ברקת" ומביא את הכסף למשרדים בנס ציונה (שורות 2-4). הוא מסר גרסה קוהרנטית לפיה, אסף בבוקר כסף במשרד, שאותו ספר יחד עם ריקי בלקר (ע.ת.5, פקידה במשרדי הסופר), אותו הכניס לתיק אדום שהיה עליו, ונסע להפקידו בבנק (שורות 6-10).

בסמוך לשעה 11:15 יצא מהמשרד, שם את התיק על גבו, קשר אותו למתניו וכתפיו, ונסע על האופנוע שלו (שורות 10-12).

תיאר, כי נסע ברחוב החרש, ובעת שהתכוון לפנות שמאלה בסמוך למסעדת השווארמה, הבחין ברכב שנסע במהירות אחריו ונתן לו מכה תוך כדי הנסיעה. כתוצאה מהמכה האמורה נפל מהאופנוע, ולפתע הגיחו שני רעולי פנים עם כפפות, אשר יצאו מהרכב שנתן לו מכה (שורות 13-18). המתלונן הוסיף, כי המדובר ברכב מזדה, אשר הגיחו לעברו במהירות, כאשר הרכב נתן לו מכה והוא עף למרחק של 10 מטרים (עמ' 3, שורות 16-17).

בהתחלה, סבר שמדובר בתאונת דרכים, אך לאחר מכן הבין שמדובר בשוד. **תיאר, כי אחד משני רעולי הפנים שהגיחו לעברו, חתך את התיק עם סכין בכתפיו.** הוסיף, כי בעט באותו אחד, אז הגיעו שני שוטרים - שאחד מהם ירה באוויר, ולאחר מכן אחד החשודים ברח (שורות 18-23).

המתלונן תיאר עוד בכנות, כי השניים לא הספיקו להכות אותו, משום שהשוטרים הגיעו באופן מיידי (שורה 27).

34. יצוין, כי מספר ימים לאחר האירוע, המתלונן הוא שהביא למשטרה את תיק הגב שהיה עליו במהלך השוד (ראו ת/20 מיום 18.6.14) ומסר, כי התיק קרוע ברצועה שלו (ראו גם דבריו של אלי טל בת/9 מיום 17.6.14, שורה 28, אשר אישר כי התיק נמצא אצל המתלונן, והמתלונן מסר לו שהוא קרוע).

פרשת הגנה - עדותו של נאשם 1

35. הנאשם העיד בישיבת יום 14.6.15, ומסר גרסה לאקונית לפיה, התרחשה תאונה במקום, הם ירדו לעזור, פתאום הם שמעו ירי, קפצו עליהם שוטרים ותפסו אותו (עמ' 151, שורות 13-14). הוסיף, כי לא הספיק לעזור לנפגע.

36. בחקירה הנגדית נשאל האם נסע ברכב כסוף, והנאשם השיב, שאינו יכול לומר אם נסע או לא נסע, הוא שייך לחמולה בדואית ואינו רוצך להסתבך או לסבך את חייו. כשעומת עם המענה לכתב-האישום לפיו מסר שנסע ברכב כסוף, השיב, כי לא אמר שהוא נהג ברכב כסוף (עמ' 152, שורה 13).

הבהיר לשאלות התובע, כי הנהג ראה את התאונה ועצר, כאשר הוא ואדם נוסף שישב לידו במושב האחורי ירדו לעזור לנפגע, מאחר שחשבו שמדובר בתאונת דרכים (עמ' 152, שורות 17-22).

כאשר נשאל על הבגדים שלבש, מסר גרסה חדשה לפיה אינו מבין על אלו בגדים מדובר, כאשר בעת חקירתו

לבש שורטס, מכנסיים ארוכים וחם צוואר. הסביר שבאותה תקופה הוא היה מקורר ולבש את הביגוד הכפול (עמ' 152, שורות 28-31).

באשר לכפפות הסביר, שכל חייו גדל כמכונאי והוא לובש כפפות במהלך כל שעות היממה (עמ' 153, שורות 1-8).

כשהתובע עימת אותו עם העובדה שבאותו היום לא היה בעבודה השיב: **".. אתה לא יודע מה עשיתי מה לא עשיתי"** (עמ' 153, שורה 10).

כשנשאל באשר לסייע לנפגע ולעיתוי הירי השיב באופן מתחמק, כי לא הספיקו לגעת בנפגע, **"אולי נגענו בו אולי לא, פתאום שמענו ירי..."** (שם, שורה 20).

הנאשם לא סיפק תשובה ברורה, מדוע שתק בחקירתו בהנחה שכל מעורבותו הסתכמה ברצונו לסייע לאדם שנפגע בתאונת דרכים. לאחר שהתייעץ עם עורך-דינו, החליט למסור גרסה (עמ' 153, שורות 30-32).

העיד, כי הרכב בו נסע לא פגע במתלון (עמ' 154, שורה 10). כשהופנה אל הדברים שאמר בחקירתו השניה (ת/2), לפיהם הנהג לא עצר והוא **"דפק"** את נהג האופנוע - השיב, שהתכוון שהנהג ברכב האחר פגע ולא התכוון לנהג שהיה איתם (עמ' 156, שורה 16).

בהמשך חקירה נגדית, במענה לשאלת התובע: **"התחלת לדבר קודם שהגעתם, נגעתם או לא נגעתם בו, מה כן עשיתם"**, העלה הנאשם את סוגיית התיק מיוזמתו מבלי שנשאל על כך: **"קרתה תאונה וראינו את הבן אדם על הרצפה, לא יודע אם הספקנו להוריד את התיק או לא, לא זוכר את זה מה שהיה"** (עמ' 154 שורות 21 - 23). בהמשך, השיב שוב באופן מתחמק: **"אני אמרתי לך שלא הספקתי להוריד (את התיק, ד.מ.מ.), לא זוכר אם הספקנו לגעת בו או לא נגענו בו"** (עמ' 156, שורה 21).

הנאשם מסר, כי אינו מכיר את המתלון ולא גדל איתו באותה שכונה. כשעומת עם הגרסה שעלתה בבית-המשפט על-ידי עורך-דינו לפיה הם מכירים מילדות, השיב שהוא מכיר את המשפחה מאז שהם ילדים והוא יודע מי המתלון (עמ' 157, שורות 1-7). כשירד לסייע לנפגע, לא ידע שהמדובר במתלון, שכן היתה לו קסדה (עמ' 157, שורות 10-13), וכי לא הספיק לבדוק את המתלון היות ומייד שמעו את הירייה (עמ' 158, שורות 17-18).

37. הנאשם בעדותו הותיר רושם שלילי ביותר, כאשר מסר תשובות מתחמקות אך מחושבות. ניכר כי האמת אינה בפיו, באשר רב הנסתר על הגלוי במידע שהיה מוכן למסור בעת עדותו. הנושא היחיד שהעלה מיוזמתו היה לענין הסוגיה המרכזית של קריעת התיק, כאשר במקביל התחמק ממתן תשובה ברורה האם הספיקו לגעת במתלון, אם לאו. הגרסה במכלול נטולת כל הגיון, ולפיה במקרה, נקלע לזירת "תאונה" בה היה מעורב רכב אותו שכר בן משפחתו, בעודו לבוש בבגדים כפולים, בחם-צוואר ובכפפות באמצע חודש יוני - ובמקרה, המתלון הוא אדם שמשפחתו מוכרת לנאשם מילדות.

קביעת ממצאי עובדה וסיכום - נאשם 1

38. על בסיס מכלול עדויות התביעה בחיזוק עדותו השקרית של הנאשם, אני קובעת את הממצאים הבאים: המתלונן יצא מעט אחרי השעה 11:00 ממשרדי חברת "סופר ברקת" כשברשותו מעל לחצי מיליון ₪ במזומן, אותם החזיק בתיק גב שהיה קשור על גבו ועל מותניו, ונסע על אופנועו לכיוון סניף בנק ברחובות.

מדו"ח הצפייה של החוקר אוליאל ומחוות-דעתו של בוחן הדרכים עולה, כי הטויוטה השחורה שהיתה בחזקתו של הנאשם 2 ביצעה פניית פרסה והחלה בנסיעה אחר אופנועו של המתלונן, כאשר רכב זה הוא שפגע באופנוע, הפילו, ולא נראה יותר בזירה.

מהודעת המתלונן במשטרה עולה, כי מעוצמת הפגיעה, הועף האופנוע אל תוך הצומת, והמתלונן נפל אל הכביש בעוצמה רבה. בשלב זה, ועל-פי עדויות השוטר נג'תי וליאת - הקופאית ממסעדת השווארמה, הגיח הנאשם 1 ואדם נוסף מרכב כסוף. נאשם 1 היה לבוש בשתי מערכות בגדים, כיסה את פניו בחם-צוואר מייד עם יציאתו מהרכב ולבש כפפות. השני היה רעול פנים. השניים רצו אל המתלונן שהיה מוטל על הכביש.

למרות מחדלי החקירה בכל הקשור לתפיסת התיק, המשך ה"שרשרת", ואי-הצגת התיק בבית-המשפט, הרי שאני קובעת על-פי הודעתו הראשונה של המתלונן, כי אחד משני רעולי הפנים שהגיוחו לעברו חתך את התיק עם סכין בכתפיו. על-פי הודעתו האחרונה של המתלונן (ת/20) הוא שהחזיר את התיק למשטרה ותיאר אותו כקרוע ברצועה.

השוטר נג'תי, אשר שמע את פגיעת הרכב באופנוע, הגיע אל המקום במהירות, וכשהבחין בשני רעולי הפנים בטרם החלו לתקוף את המתלונן, הבין מייד שהמדובר בשוד וצעק "משטרה תעצרו!". בעקבות קריאתו, נבהל רעול הפנים השני וברח בריצה מן המקום. בשלב זה, הנאשם 1 החל לרוץ, נראה היה מבולבל, ולאחר שהשוטר ירה יריה באוויר, הנאשם 1 התכופף, השוטר כיוון עליו את האקדח והשכיב אותו על הרצפה - כאשר בזמן שאחז אותו הוא הוריד את החם-צוואר מהראש וזרקו. בעת שניסה השוטר לאזוק את הנאשם 1, ולאחר שהכניס את האקדח לנרתיק, הנאשם 1 התרומם, ניסה ללכת מהמקום, אז השוטר נג'תי תפס אותו בחוזקה וריסס אותו בגז לפלפ.

בנוסף לחם-צוואר, הנאשם 1 נעצר בעוד הוא לבוש שני זוגות מכנסיים, כובע וכפפות - ואני דוחה את גרסתו הכבושה, שעלתה לראשונה בבית-המשפט, כאילו לבש "שורטס" יחד עם מכנסיים ארוכים. כל הסבריו המשתנים והתמוהים של הנאשם באשר לאופן לבושו באמצע הקיץ, כשכפפות לידי, וכן באשר להימצאותו ה"מקרית" בזירה והימלטותו מהמקום מחזקים את ראיות התביעה שפורטו.

האירוע הסתיים בכך שהמתלונן נחבל, כפי שמפורט בכתב-האישום, ביקר במיון מייד לאחר האירוע ושוחרר (ת/17א', ת/17ב').

39. על כן, התביעה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח, כי הנאשם ביצע עבירה של נסיון שוד המתלונן בנסיבות מחמירות, כאשר בנוסף, ביום "התאונה" יחד עם הטויוטה והפגיעה במתלונן מבססים עבירה

של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בהימלטותו מהזירה לאחר קריאות השוטר נג'תי ויריית האזהרה באויר, וכן בהתנהלותו לאחר שנאזק, ביצע הנאשם 1 עבירה של הפרעה לשוטר.

40. באשר לביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע יצוין, כי נסיבות האירועים מלמדות כי המדובר באירוע אשר הצריך תכנון, כאשר עסקינן בהכרח באיסוף מידע לגבי המתלונן, הצטיידות מראש בשני רכבים תוך תיאום ביניהם וביום "תאונה" והגעה לזירה עם לבוש מתאים. ייאמר, כי אכן לא הובאו לפני ראיות ישירות המצביעות על פעולות שנעשו קודם לאירועים שביכולתן להצביע על קיומו של קשר (כאשר אתייחס לחלקו של הנאשם 2 באיסוף המידע בהמשך). ברם, עובדת קיומו של קשר ניתנת להוכחה גם בדרך של הסקת מסקנות מאירועים מאוחרים שהתרחשו לאחר היווצרותו של הקשר, ובלבד שהמאחר מלמד על המוקדם (ראו, למשל: ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל, מולנר ואח' נגד חרבוש ואח'** (9.6.10), בפסקה 51; ע"פ 685/81 **אהרונ' ואח' נגד מדינת ישראל**, פ"ד לז(1) 673 (1983), בעמ' 686).

41. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם 1 בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) + 29 לחוק העונשין, נסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

סקירת הראיות וקביעת ממצאים - נאשם 2

42. כפי שקבעתי לעיל, התביעה הציגה מארג ראיתי שונה ובלתי תלוי לגבי כל אחד מהנאשמים. לטענת התביעה, ניתן להוכיח את המיוחס לנאשם 2 בכתב-האישום על בסיס מארג ראיות נסיבתי, הכולל עדות פקח אשר הבחין בנאשם עורך תצפית לעבר "סופר ברקת" מספר ימים לפני נסיון השוד; העובדה שאינה מוכחשת, ולפיה הנאשם 2 הוא ששכר את רכב הטויוטה השחור; מסירת אליבי מופרך שלא ניתן לבדקו; קיום שיחה עם המתלונן בסמוך ל"תאונה"; אמרות מפלילות שהוקלטו בינו לבין אוסמה אלטורי - אותו עד תביעה אשר לא אותר - במהלך מעצרם המשותף.

43. אומר כבר, כי קיים חשד כבד, שאכן הנאשם 2 היה אחד מן הקושרים ומעורב באירועים נושא כתב-האישום. עם זאת, לא די בחשד בלבד, ובעניינו של הנאשם 2, לא הצליחה התביעה לעמוד בנטל המוטל עליה להוכיח את המיוחס לו בכתב-האישום מעבר לספק סביר.

התצפית אל עבר משרדי "סופר ברקת"

44. על-פי המפורט בכתב-האישום, כשלושה ימים לפני אירוע התאונה ונסיון השוד, וביום 9.6.14, בשעות הבוקר, עקב נאשם 2 אחר המתלונן, וזאת במטרה ללמוד את דרכי פעולתו בעבודה. הנאשם 2 תיצפת במשך דקות ארוכות אל עבר "סופר ברקת", ועזב את המקום רק לאחר שפנה אליו פקח של עיריית נס ציונה בשל התנהגותו החשודה וביקש ממנו להזדהות.

45. הפקח, שי ישראלי (ע.ת.8), משמש כסייר במשך כ- 9 שנים בעיריית נס ציונה. הודעתו הוגשה בהסכמה - הודעה שנכתבה 7 ימים לאחר התצפית הנטענת, ביום 16.6.14 (ת/15). בהודעה זו מתאר הפקח, כי ביום 9.6.14, במהלך סיור שגרתי, התקבל דיווח על ניסיון חטיפת תיק מחניון "סופר ברקת" ברחוב החרש. לאחר שהחשודים נמלטו מהמקום, שותפו של הפקח חבר אל קב"ט הסופר, והעד המתין בניידת ברחוב חרש בקרבת הסופר. אז הבחין באדם חשוד ברחוב החרש, ממוקם מול הסופר ומעבר לכביש, אשר הביט לעבר הסופר בצורה מחשידה. הפקח המשיך להסתכל על החשוד כ- 10 דקות לערך, וברגע שהחשוד הבחין בו ובניידת, החל בהליכה. הפקח יצא מהניידת, וניגש לעברו במטרה לזהותו ושאל למעשיו במקום. החשוד טען שהוא עובד בסופר ומחכה לכסף, הזדהה והציג רישיון נהיגה. בשיחת טלפון לשוטר השני שהיה עם קב"ט הסופר, אישר הקב"ט שהחשוד עבד בעבר בסופר. החשוד, פואד אל טורי - הנאשם 2, אמר שהגיע למקום במונית. לאחר הבדיקה שוחרר ועזב את המקום (שורות 25 - 7).

46. במהלך חקירה נגדית (בישיבת יום 1.3.15), תיאר העד, כי המרחק בין הניידת לבין הסופר היה 20-25 מטרים, כאשר המרחק בינו לבין נאשם 2 עמד על אותו מרחק, משום שנאשם 2 ניצב מול הסופר בצד השני (עמ' 98 לפרוטוקול, שורות 17-20).

עומת עם הטענה לפיה הנאשם 2 טוען ששוחח בטלפון - והעד השיב בכנות כי אינו זוכר, אך זוכר שהסתכל על נאשם 2 כ- 10 דקות בעת שהאחרון הסתכל על הסופר (עמ' 99 לפרוטוקול, שורה 16).

לאחר שהעד עומת עם העובדה שההודעה נכתבה כ- 7 ימים לאחר האירוע אישר הפקח, כי לא זכר במדויק את דברי הנאשם 2 ולא ייחס לדברים חשיבות באותה העת; על-כן, ייתכן שהנאשם אמר לו שיש לו עובדים בסופר ושהגיע לקחת כסף (עמ' 100, שורות 7 - 11). בהמשך החקירה הנגדית, אישר את הדברים באופן מפורש:

"ש.אין הוא הסביר לך את הנוכחות שלו שם.

ת. אמר לי שהוא ממתין לעובדים שלו שצריכים להביא לו כסף." (עמ' 100, שורה 28).

47. תיעוד הדברים שמסר הנאשם 2 כשבוע ימים לאחר האירוע ודברי העד עצמו, שופכים אור אחר על האמור בכתב-האישום. עדות זו מעלה, כי קיימת אפשרות שנוכחותו של הנאשם 2 במקום היתה תמימה, לצרכים עסקיים, ולא לצורך תצפית פלילית במסגרת הקשר.

48. ואכן, מהודעתו ועדותו של אלי טל (ע.ת.4), הוא "קיקו", הבעלים של "סופר ברקת" עולה, כי הנאשם 2 מצוי עימו בקשר עבודה ממושך של כ- 10 שנים (ת/9, שורות 19 - 20).

במהלך חקירה ראשית מסר, שנאשם 2 עבד איתם במשך 10 שנים וכ- 5-6 חודשים לפני האירוע סיים את העבודה (עמ' 38 לפרוטוקול ישיבת יום 5.1.15, שורות 18-21).

בחקירה נגדית, הובררו פרטים נוספים. העד אישר, כי הוא מכיר את נאשם 2 בין 15 ל-18 שנים. בתחילה, עבר כשומר בסופר, ובהמשך הפך לבעל עסק עצמאי של חברת כוח אדם, אשר סיפק עובדים לסופר במשך כ- 10 שנים (עמ' 41 לפרוטוקול, שורות 7-14).

כן אישר, שהיתה התנהלות כספית בינו לבין נאשם 2 (עמ' 41 לפרוטוקול, שורה 17).

העד פירט, כי נתן הלוואה לנאשם 2 בינואר 2014 על סך 60,000 ₪ (עמ' 42 לפרוטוקול, שורה 3), כאשר המתלון הוא שביקש את ההלוואה עבור אביו של נאשם 2 (עמ' 42 לפרוטוקול, שורות 8-9), ושימש בפועל כערב להחזרתה. בהקשר זה הוסיף, כי היחסים בין המתלון לנאשם 2 היו טובים (עמ' 43 לפרוטוקול, שורות 13-17).

בנוסף, עלה כי קיימת התחשבות בין העד לנאשם 2 סביב שיק של הנאשם 2 על סך 60000 ₪, שהלך לאיבוד, אם כי העד עמד על כך שמבחינתו הדברים סגורים (עמ' 43 לפרוטוקול), וכן כי תלויות תביעות של העובדים כלפי החברה על כך שלא קיבלו משכורות (עמ' 42 לפרוטוקול, שורות 24-25). העד הסביר שבכל מה שקשור לעובדים והתחשבות כספית, הוא זה שהתנהל מול נאשם 2. העד אישר שהוא המתין עם סיום ההתנהלות הכספית, אך נאשם 2 לא הגיע לסדר את העניין, שכן אסור לנאשם 2 ליצור עמו קשר (עמ' 45 לפרוטוקול, שורות 6-12). סוגיה זו נותרה לא ברורה, ולא נתבקשה כל הבהרה בחקירה חוזרת.

49. נראה, כי בכל הקשור למערכת היחסים בין העד לנאשם 2, רב הנסתר על הגלוי. עם זאת, מעדותו עולה הנתון הברור לפיו, קיימת היכרות רבת שנים בין הנאשם 2 לבין מערכות העבודה של "סופר ברקת", כך שלא מופרכת טענת ההגנה לפיה, אין כל הגיון בצורך של הנאשם 2 לערוך תצפית על דרכי עבודתו של המתלון - עימו קיימת מערכת יחסים טובה של שנים (וזאת למרות ב"כ נאשם 2 הכחיש במענה הכתוב כי המתלון עובד בסופר באיסוף כספי הפדיון מהחברה והפקדתם בבנק - מחמת חוסר ידיעה).

50. למעשה, שתי עדויות אלו מעלות ספק בחלקו של הנאשם 2 במסגרת הקשר הפלילי, כמי שערך תצפית לגבי אופן עבודתו של המתלון.

נאשם 2 והטיוטה

51. הראיה הנוספת שקושרת את הנאשם לאירוע נסיון השוד של המתלון היא העובדה, שאינה מוכחשת, ולפיה הנאשם 2 הוא ששכר את הטיוטה השחורה - לגביה קבעתי כי היא זו שפגעה באופנוע של

המתלונן. אלא, שגם בנושא זה הצליח ב"כ נאשם 2 להעלות ספק בדבר מעורבותו של מרשו, על רקע טענתו כי שכר רכבים באופן קבוע לשימושם של בני משפחתו, כשהוא עצמו אינו נוהג בשל שלילת רישיון, וכי ביום האירוע לא ידע שנעשה שימוש ברכב על-ידי מי מבני משפחתו, אם בכלל.

52. לעניין זה רלבנטית עדותו של יניב קקון (ע.ת. 7), שהוא בעל עסק להשכרת רכבים בלוד, וממנה עולה כי הנאשם מצוי עימו בקשר עסקי רציף של השכרת רכבים תמורת תשלום חודשי קבוע.

אשר, כי ביום 23.5.14 ערך חוזה להשכרת רכב מסוג טויוטה קורולה בצבע שחור, לוחית זיהוי 29-728-74 עם נאשם 2. בהודעתו (ת/13) תיאר, כי הנאשם שוכר ממנו רכבים במשך תקופה ארוכה של שנה לערך. כאשר יש תקלות ברכב, נאשם 2 מחליף רכב ונערך איתו חוזה חדש לפי הרכב שנלקח. נאשם 2 משלם לו סכום חודשי של 4,500 ₪, לעיתים בשיקים, לעיתים במזומן (שורות 3-7).

53. בחקירה הנגדית שוב אישר, כי נאשם 2 שוכר ממנו רכבים תקופה ארוכה, וכי הוא מגיע תמיד עם אדם שיש לו רישיון ומציג את הרישיון. בחוזה נרשם מי שהציג את הרישיון (עמ' 74 לפרוטוקול ישיבת יום 5.1.15, שורות 21-22).

יצוין בהקשר זה, כי הסכם השכרת הרכב הוגש בהסכמה בישיבה מאוחרת יותר (ביום 14.6.15 - ת/24), ועולה ממנו, כי הנאשם 2 הוא שהציג את הרישיון שלו בעת השכרת הרכב. ב"כ המאשימה לא חקר את העד בעניין זה (כאשר מי שהסביר את הדברים הוא הנאשם 2 במענה לשאלות בית-המשפט בעמ' 65 שורות 17 - 20).

העד אישר עוד במהלך חקירה נגדית, כי ידוע לו מהיכרותו עם נאשם 2 שהוא אינו נוהג וכי הרכב ששוכר משמש את כל בני משפחתו (עמ' 74 לפרוטוקול, שורות 24-27).

שיחת הטלפון בין הנאשם למתלונן בסמוך לאירוע

54. כזכור, כתב-האישום מפרט, כי כ - 20 דקות לפני התאונה ונסיון השוד, בשעה 10:45, התקשר הנאשם 2 למתלונן ושאל אותו למקום הימצאו.

55. במהלך שמיעת הראיות ובסיכומים, הסכים ב"כ המאשימה, כי התקיימה שיחה בין המתלונן לנאשם 2 בשעה 9:41, ולא כפי המפורט בכתב-האישום.

56. העובדה שהוסכם כי השיחה בין השניים לא התרחשה בסמיכות לאירוע כנטען באופן מקורי, לצד הוכחתו של קשר מתמשך בין הנאשם 2 למתלונן וגרסתו של המתלונן עצמו, מעלים ספק כי אכן מדובר בשיחה שנערכה במסגרת הקשר הפלילי.

57. מהודעת המתלונן - ת/18, לגביה קבעתי כי קבילה היא לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות, עולה כי הוא עמוד 17

קיבל שיחה מנאשם 2 (בשעה 10:45, השעה הנקובה בכתב-האישום), אך הוא מקבל שיחות טלפון רבות. מסר, כי נאשם 2 עבד עם הסופר, יש לו ענין עם שיק, והוא שאל עליו (עמ' 2, שורות 3 - 7). עוד מסר, שנאשם 2 שאל אותו איפה הוא נמצא, הוא השיב כי הוא נמצא באזור ונאשם 2 שאל אותו בנוגע לשיק (עמ' 2, שורות 9 - 10).

המתלון מסר עוד, שאין לנאשם 2 רכב מסוים (עמ' 3, שורה 2).

בהודעתו השניה (ת/19), סיפר שוב, כי נאשם 2 התקשר אליו כחצי שעה לפני האירוע ושאל היכן הוא - אך כאמור, אין מחלוקת כיום כי אותה שיחה התבצעה בשעה מוקדמת יותר - 9:41.

58. כפי שעולה מכל מה שפורט לגבי המתלון, יש מקום לנקוט בזהירות בקביעת ממצאים על בסיס עדותו בבית-המשפט. אומר רק, כי במהלך עדותו בבית-המשפט, המתלון אישר כי שוחח עם הנאשם 2 באופן תדיר בקשר לעובדיו (כאשר אין מחלוקת שבאותו היום שוחחו שלוש פעמים) וכי היה ערב להלוואה שלקח עבור אביו. עוד מסר, כי כל 12 הסניפים יודעים שהוא אוסף כספים, אם כי לא אמר לנאשם 2 שהוא עובד עם כסף (עמ' 125 לפרוטוקול, שורות 26 - 31).

באשר לשאלתו של הנאשם 2: "איפה אתה נמצא" אישר, שבערבית קיימת מילת סלנג - "וואנק", שפירושה המילולי הוא "היכן אתה נמצא", אך למעשה הכוונה היא לסוג של שאלת "מה נשמע", "מה אתה עושה" (עמ' 124 לפרוטוקול, שורות 1 - 4, 10 - 12).

החוקרת אורלי ארמה (ע.ת.9), אשר כאמור גבתה את עדותו של המתלון והוחזרה להעיד בשנית ביום 31.5.14 באשר לעדות זו (לצורך הוכחת סעיף 10א' לפקודת הראיות) לא נשאלה ישירות לענין זה על-ידי ב"כ המאשימה, אלא הסבירה כי המשמעות של "היכן" ו"איפה" היא זהה (עמ' 147 לפרוטוקול שורות 21 - 22).

59. יצוין, כי שמו של פואד אלטורי עלה לראשונה בחקירתו של המתלון מיום האירוע אגב תיאור אותה שיחה, שהובילה לחשד כנגדו. מבחינת המשטרה, חשד זה התגבר לאחר שהמתלון מסר ביום 15.6.14 כי בתאונה היתה מעורבת טויוטה שחורה והוברר כי זו מצויה בחזקתו של הנאשם 2.

60. נדבך נוסף שחזק במהלך החקירה את החשד למעורבותו של נאשם 2 היתה עדותה של ריקי בלקר (ע.ת.5), אשר משמשת כגזברית של רשת "סופר ברקת" במהלך ארבע שנים. בהודעה שנגבתה ממנה ביום 17.6.14 מסרה, כי בעת שספרה את הכספים עם המתלון, קיבל שיחות טלפוניות רבות, והוא סיפר לה שהנאשם 2 התקשר אליו ושאל אותו למקום הימצאו. שיחה זו, בנוסף לכך שידוע לה שלנאשם 2 יש חובות כלפי אנשים, גרמו לה לחשוד ולומר למתלון כי ייזהר בדרכו (ת/21, שורות 19 - 21).

במהלך העדות בבית-המשפט, חזרה בה העדה מכל אמירותיה במשטרה בטענה כי לא אמרה את הדברים, תוך שהקפידה לדבר בשבחו של הנאשם 2. העדה הוכרזה כעדה עויינת, וההגנה הסכימה כי הודעתה תתקבל כראיה

לתוכנה (עמ' 132 לפרוטוקול ישיבת יום 20.4.15). במהלך החקירה הנגדית של ב"כ הנאשמים עמדה על כך, כי החוקר הוא ששיקר כשכתב דברים שלא נאמרו מפיה, ועמדה על כך כי לא חשדה בנאשם 2.

במארג הראייתי הסופי, לא נראה כי היה בכוחה של עדות זו כדי לחזק את ראיות התביעה; אך בכל מקרה, ומעבר לצורך אומר, כי מדובר בעדה שקשה לברור בין האמת לבין השקר שבדבריה (כאשר ייתכן והדבר נובע מהחשש מפני הנאשם 2 - ראו פנייתה אל"י מיוזמתה בעמ' 141 שורה 19, אם כי המדובר באפשרות בלבד שלא הוכחה), ולא ניתן לקבוע כל ממצא על בסיס דבריה.

הודעות הנאשם 2 במשטרה

61. הנאשם נחקר לראשונה ביום 16.6.14 בשעה 1:23 (ת/5). בחקירה זו שמר על זכות השתיקה עד שישוחח עם עורך-דינו.

62. בחקירתו השניה, שהתקיימה ביום 17.6.14 בשעה 10:18 (ת/6) המשיך לשמור על זכות השתיקה. אישר ששוחח עם הסניגור בטלפון, וכי דיבר עימו בבית-המשפט, אך מסר שעורך הדין צריך לבוא אליו, ולאחר מכן יענה לחוקרים על השאלות (שורות 3-5). בהמשך שמר על זכות השתיקה, וכשנאמר לו שהימנעות מלהשיב לשאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו, ענה שהוא מבין וממתין לעורך דינו (שורה 30).

63. בחקירה השלישית, אשר התקיימה ביום 22.6.14 בשעה 11:45 (ת/7), הכחיש את החשדות המיוחסים לו. הנאשם מסר גרסה, לפיה אינו עובד ונשאר בבית, למעט סידורים, במשך 8 החודשים האחרונים על רקע סכסוך (שורות 14-16).

אישר ששכר טויוטה שחורה, הרכב בו נתפס אוסמה, כאשר אוסמה לעיתים נוהג ברכב, והוא עצמו בשלילה (שורות 22-24). מסר, כי אינו יודע מי עוד נוהג ברכב, הרכב נשאר בחוץ וכל המשפחה משתמשת בו (שורה 28). בהמשך החקירה טען, כי אינו זוכר ואינו יודע היכן היה רכב הטויוטה ביום האירוע (שורה 76), וחזק מאוסמה שמשתמש ברכב, אין לו עוד שמות של משתמשים בטויוטה (שורה 92). מסר, כי שכר את הרכב לפני חודש וחצי, כל הזמן שוכר רכבים מהחברה הזאת ואף פעם לא בודק אם יש מכות על הרכב (שורה 112). כשעומת עם אימרתו של יניב קקון, אשר מסר שהרכב היה נקי מתאונות לפני שהשכיר אותו, ענה נאשם 2 שקקון יכול לומר את שהוא רוצה, אך הוא מבקש את הדו"ח שמראה אם היו מכות לפני ההשכרה (שורה 116).

באשר למעשיו ביום האירוע, מסר שאת היום התחיל ברמלה, משם לקח מונית ספיישל בסמוך לשעה 9:30, ונסע איתה לנס-ציונה, לשם הגיע כבר ב - 10:00. היה צריך לפגוש בחור בשם אלעד, הבעלים של חנות בגדים "קלאסיקו" ברחוב ויצמן 11 בנס ציונה (שורות 46-47), אך הוא עבר ליד החנות והיא היתה סגורה. שוחח עם אלעד בשעה 11 לערך, כאשר אלעד מסר לו שיגיע למקום בעוד שעה. הסביר שהיה צריך לקנות בגדים מאלעד והיה אצלו 4 ימים לפני כן, ביום ראשון (שורות 64-49). הנאשם המתין לאלעד חצי שעה במונית, ולאחר מכן

המשיך בנסיעה לרחובות (שורות 58-59).

בהמשך החקירה נשאל שוב לגבי מעשיו בנס-ציונה. כשנשאל מתי היה בנס ציונה לפני האירוע, ענה שהיה ביום ראשון או שני והגיע לשם גם במונית (שורות 118-120). סיפר שבשעה 10 הסתובב בנס ציונה במשך שעה-שעה וחצי ואז נסע (שורה 127). כאשר נשאל מדוע לא המתין ליד חנות "קלאסיקו" במקום להסתובב שעה וחצי בנס ציונה, ענה שאפשר לשאול את אלעד, הבעלים של "קלאסיקו", שאליו העביר שיק על הבגדים שקנה חודש לפני כן (שורה 130) והוסיף, כי ביום האירוע התקשר אל אלעד בשעה 10:30 לערך (שורה 134).

נשאל אם הוא הסתובב חצי שעה ואז התקשר אל אלעד, ענה: **"הסתובבתי, מה אני אשאר בבית מה אני יחזור ללוד"** (שורה 136).

אישר שלאורך כל הזמן הזה, בערך שעה, המונית חיכתה לו, וכי רוב הזמן הוא נוסע במוניות ספיישל, על רקע הסכסוך בו מצוי, עליו לא הרחיב (שורה 66). מסר, שבעבר נסע באופן קבוע עם שני נהגי מוניות, אך בשל סכסוכיו אף נהג לא מוכן לקחת אותו (שורה 86).

מסר, כי דיבר באותו בוקר עם אנשים נוספים, ביניהם עם המתלונן בשעה 9 או 9:30, עימו שוחח אודות אותו שיק שמוקפא על-ידי הבעלים של "סופר ברקת" (אלי טל). ציין שדיבר עם המתלונן באותו היום פעמיים (שורות 68-72). הסביר, כי לא שאל את המתלונן היכן הוא נמצא, אלא אמר לו "איפה אני יכול לראות אותך" (שורה 94), וכי הוא מדבר עימו בתדירות גבוהה, כל יומיים (שורה 96).

באשר לקשר בינו לבין נאשם 1 מסר, כי הם משפחה רחוקה (שורה 100).

64. הנאשם 2 נחקר ברביעית ביום 24.6.14 (ת/8).

אישר שהוא פסול נהיגה, אך הוא שוכר רכב שכן הוא משתמש בו לצורך סידורים (שורה 14).

כאשר נשאל למי מסר את הרכב ביום האירוע, אמר שענה על השאלה הזאת בחקירתו הקודמת ואמר שלא מסר את הרכב, אלא הוא עמד בחוץ (שורה 20).

שלל שהרכב ששכר פגע באופנוע של המתלונן (שורות 25-28).

אישר שביום האירוע היה בנס ציונה ליד "סופר ברקת" ודיבר עם המתלונן 3 פעמים (שורה 42).

בהמשך, נשאל שאלות באשר לשיחות שבוצעו ממכשיר הסלולארי שלו ותקשורת שהתנהלה בינו לבין דודו, עמר אלטורי.

הנאשם עומת עם קיומם של תכנים מפלילים אשר עלו מתרגיל חקירה שנערך בינו לבין אוסמה (ת/11), אותם הבהיר או הכחיש (שורות 77 - 87).

ת/11 - "תרגיל החקירה"

65. המסמך ת/11 הוגש והתקבל בטרם הוברר, כי התביעה לא הצליחה להביא להתייצבותו של אוסמה אלטורי. מדובר בדו"ח תקצור של תרגיל חקירה שנערך בין הנאשם 2 לבין אוסמה אלטורי, אשר נכתב על-ידי פקד מאור גורן. במסמך עצמו מצוין כי הוא נכתב לאחר שמיעה ראשונית, ואת התרגום ביצע מתורגמן מחברה חיצונית בשם אמיר נצר. פקד גורן העלה את עיקרי הדברים אשר עלו בין הנאשם 2 לאוסמה, ולו המדובר היה במסמך קביל, ככל הנראה ניתן היה לקבוע כי עולים בו תכנים מפלילים.

עם זאת, בסופו של יום, למרות הזדמנויות אין-ספור, ובלי קשר לאי-התייצבותו של אוסמה אלטורי, התביעה לא צלחה בהוכחת קבילות המסמך.

פקד גורן עצמו לא זכר את מהלך העניינים באשר לתרגיל חקירה זה (עמ' 68 לפרוטוקול ישיבת יום 5.1.15). להוציא אותו תקציר שיחה, התביעה לא ביקשה להגיש את דיסק החקירה, גם לא באמצעות פקד גורן. התמליל המלא של הדברים אף הוא לא הומצא (כאשר על קיומו של תמלול ניתן ללמוד מעדות החוקר ברונר, ע.ת. 12, פרוטוקול עמ' 50 לישיבת יום 5.1.15, שורה 21). בנוסף, המתרגם עצמו לא הובא (אשר שמע את הדיסק יחד עם פקד גורן - ראו עדותו של פקד גורן, פרוטוקול עמ' 68 שורה 4; כן ראו דברי ב"כ המאשימה לענין הבאתו של המתורגמן בעמ' 69 שורה 15). הבנת מלוא השיחה בין השניים על ההקשרים העולים ממנה היא חשובה, ובמיוחד על רקע טעויות העולות על-פני הטקסט (כדוגמת: **"ואז שילך לעו"ד רוני ברחוב ז'בוטינסקי"**, כאשר המדובר בעו"ד רוני ז'בוטבסקי אשר ייצג את הנאשם 2).

בנוסף, לא עלו כל ממצאים באשר לתרגיל החקירה מחקירתו הנגדית של הנאשם 2 בבית-המשפט.

אשר על כן אני מקבלת את טענת ההגנה, כי לא הוכחה קבילותו של המסמך - לא מבחינה עובדתית, וממילא לא על-פי הקריטריונים הקבועים בהלכה הפסוקה. אשר על כן, כטענת ב"כ נאשם 2, לא ניתן לקבוע ממצאים מרשיעים על בסיס האמור במסמך ת/11, הכולל חלקים משיחה שהתקיימה בין אוסמה אלטורי לבין הנאשם 2 בתא המעצר.

מחדל חקירה - בדיקת אליבי

66. עיננו הרואות, כי במהלך חקירתו, מסר הנאשם 2 טענת אליבי. לצערי, בכל הקשור לבדיקת האליבי, אירעו מחדלי חקירה, מהם לא ניתן להתעלם. אין מחלוקת, כי בין הנאשם לבין אלעד ברטפלד, הבעלים של "קלאסיקו", התקיימה שיחה ביום האירוע בשעה 11:05 (סיכומים עמ' 170 שורה 19).

67. על-פי מזכר שערך פקד גורן (ת/25) עולה, כי ביום עריכת המזכר, 23.6.14, שוחח עם אלעד, אשר באופן כללי חיזק את גרסת הנאשם 2. על-פי המזכר, אלעד אישר שהוא מכיר את נאשם 2, שהינו לקוח קבוע בחנות שלו. עוד מסר, שנאשם 2 היה אצלו בשבוע של אירוע השוד, אך אינו זוכר באיזה יום

בדיוק. אישר, כי הוא זוכר שקיבל מנאשם 2 שיחת טלפון בבוקר יום נסיון השוד, אך אינו זוכר אם פגש בנאשם 2 באותו היום. אלעד מסר שאת החנות פותחת כל בוקר העובדת בין 9 ל- 10 בבוקר, כך שאין שעת פתיחה קבועה. אלעד לא הוזמן במהלך כל החקירה לגביית עדות.

68. פקד גורן נחקר ארוכות בעניין זה במהלך עדותו בבית-המשפט. הבהיר, כי ניסה לאתר את הבעלים מספר פעמים, כאשר בסופו של דבר הצליח לשוחח איתו כשהיה בדרך לשדה התעופה. עוד הסביר, כי זו היתה אחת הפעולות האחרונות שנותרו בטרם הגשת כתב-האישום וממילא לא ייחס לזה חשיבות יתרה, שכן הנאשם 2 לא הגיע לחנות בסופו של יום (עמ' 76 לפרוטוקול יום 8.1.15, שורות 19 - 25), ומבחינתו אין המדובר בטענת אליבי (עמ' 77, שורה 1). בהמשך הסביר שלא ראה צורך לבדוק אם יש מצלמות אבטחה במקום, אשר יכלו לתעד את הגרסה לפיה המתין הנאשם במקום במונית (עמ' 77 לפרוטוקול, שורות 8 - 9), וכן שלא ראה צורך לחקור את העובדת באשר לשעת הפתיחה באותו היום, שכן הנאשם 2 מסר שלא ראה ולא פגש באיש (עמ' 78 לפרוטוקול, שורות 25 - 30). עוד מסר, כי לא ייחס חשיבות לדבריו של אלעד כי הנאשם 2 לקוח קבוע שלו וכי היה שם בשבוע לפני כן - שכן הדברים אינם רלבנטיים ליום האירוע (עמ' 79 לפרוטוקול, שורות 5 - 9).

עם זאת אישר, כי למיטב זכרונו קיימת אינדיקציה לשיחת טלפון בין נאשם 2 לאלעד (עמ' 79 לפרוטוקול, שורה 15).

69. בסופו של יום, על בסיס המארג הראייתי שהוצג לפני בית-המשפט, עיננו הרואות כי מוטב היה להעמיק בחקר גרסתו של הנאשם 2, כאשר השיחה הראשונית עם אלעד, אשר תועדה במזכר בלבד, מחזקת את גרסתו של הנאשם 2 באשר להימצאותו באזור התאונה ביום הארוע (אשר עלו מאיכוני הסוללרי של הנאשם - ת/22, ת/23). פקד גורן המעיט בחשיבות הדברים, כאשר אני רואה לנכון להעיר שממילא נדרשת המשטרה לבדוק ביתר יסודיות טענה של נאשם אשר מוסר את גרסה לנוכחות תמימה באזור האירוע, שהיא בבחינת טענת אליבי.

70. יצוין עוד בהקשר זה, כי לא הובאו ראיות או עדים כדי לבסס ממצאים מרשיעים על בסיס איכונים או מחקרי תקשורת שבוצעו בתיק (מעבר להגשת ת/22, ת/23), באשר למסלול הנסיעה ומקום הימצאו של הנאשם ביום אירוע נסיון השוד או באשר לקשר טלפוני עם מעורבים אחרים.

פרשת הגנה - עדותו של נאשם 2

71. נאשם 2 הכחיש כי הגיע ביום 9.6.14 לתצפת על הסופר. הסביר, שבסופר היו לו עובדים, הוא היה צריך להעביר אליהם כספים ובשל כך הגיע למקום (עמ' 160 לפרוטוקול ישיבת יום 14.6.15, שורות 7 - 8). עוד אמר: **"מה יש לי לתצפת עליו? אני מכיר אותו"** (עמ' 160 לפרוטוקול, שורה 10). עמד על כך, כי שוחח בטלפון עם נהג מונית שיאסוף אותו, וכי לא עמד במקום 10 דקות כפי שתיאר הפקח (עמ' 160 לפרוטוקול, שורות 10 - 11).

164 לפרוטוקול שורות 1-5), כפי שניתן היה לראות במצלמות במקום, אם היו טורחים לבדוק אותם (עמ' 171 לפרוטוקול, שורות 9-10).

72. הנאשם העיד, כי יחסיו עם המתלונן טובים מאוד עד היום (עמ' 160 לפרוטוקול, שורה 5). הוסיף, כי הינו אדם אמיד, ואין סיבה שיפגע באדם שהוא חבר שלו. הסביר, כי התקשר למתלונן כדי לבדוק מה עם השיק שלו (עמ' 160 לפרוטוקול, שורות 19-20). בניגוד למענה שמסר לכתב-האישום, מסר כי הוא יודע מה תפקידו של המתלונן בחברה, כמו כל האנשים במקום (עמ' 167 לפרוטוקול, שורות 23-25).

בחקירה הנגדית אישר שלקח הלוואה מאלי טל בינואר 2014 על סך 60,000 ₪, ומי שהיה איש הקשר בינו לבין אלי טל הוא המתלונן (עמ' 162 לפרוטוקול, שורות 24-25).

כשנשאל על האיסור להיכנס לעסק, הסביר שהכוונה היא שלא יביא עוד עובדים (עמ' 163 לפרוטוקול, שורה 23), על רקע התנהלות כספית בינו לבין אלי טל.

73. באשר לרכב הטיוטה העיד בחקירה ראשית, כי שמע מהחוקרים ובבית-המשפט, שהרכב שלו היה שותף באירוע, אך מעבר לכך, אינו יודע דבר (עמ' 161 לפרוטוקול, שורות 3-4), ואינו יודע כיצד הרכב הגיע למקום.

סיפר שהוא שוכר רכבים כמעט שנתיים מיניב קקון (ע.ת. 7), הוא עצמו נמצא בשלילה, אך יש לו סידורים רבים והוא חייב רכב, כאשר בני משפחה היו לוקחים את הרכב ולפעמים אוסמה הוא שהיה עוזר לו.

בחקירה נגדית, תיאר הנאשם 2, כי מצבו הכלכלי טוב מאד, והוא יכול להרשות לעצמו שכירת רכבים ונסיעות במוניות ספיישל. הסביר, שביום האירוע עלה על מונית ספיישל, כי הרכב לא היה, והוסיף, כי יש לו סכסוכים בתוך המשפחה וזאת לא הפעם הראשונה שהוא לוקח מונית (עמ' 165 לפרוטוקול, שורות 28-30).

בחקירה החוזרת נשאל שוב, מדוע לא לקח את הרכב ביום האירוע, והנאשם השיב, כי ייתכן ואוסמה השתמש ברכב או מישהו אחר מהמשפחה, ובכל מקרה, הרכב לא היה אצלו באותו היום (עמ' 171 לפרוטוקול, שורות 18-20).

74. בהמשך עדותו, חזר הנאשם על מעשיו ביום האירוע, כשהגיע לחנות הבגדים "קלאסיקו", ומסר את השתלשלות האירועים כפי שמסר בחקירתו במשטרה. כן הסביר, מדוע בחקירותיו הראשונות שמר על זכות השתיקה, כאשר לאחר שנפגש עם עורך-דין מסר גרסה מלאה.

75. נאשם 2 מסר בתחילת עדותו, כי הינו בן 34 שנים, נשוי עם ארבעה ילדים, אשר עד למעצרו עבד כקבלן כוח-אדם. במהלך עדותו של הנאשם 2 התרשמתי, כי המדובר באדם אינטליגנטי, קר-רוח וערמומי, אשר היה מחושב מאד בתשובותיו ולעיתים השיב במכוון באופן מתחמק.

קביעת ממצאים וסיכום - נאשם 2

76. למרות החשד הכבד כי הנאשם 2 היה מעורב באירועים והתרשמותי ממנו במהלך עדותו בבית-המשפט, הרי שכאמור, התביעה לא הצליחה להוכיח את המיוחס לו מעבר לספק סביר.

77. אין מחלוקת, כי מארג הראיות כנגד הנאשם 2 הוא נסיבתי בלבד. הראיות הנסיבתיות, מעצם טיבן, הן ראיות אשר אינן מוכיחות במישרין את העובדות המהוות בסיס לעבירה. תחת זאת, הן מבססות עובדות אחרות, אשר מהן ניתן להסיק מסקנה בדבר התקיימות העובדות הטעונות הוכחה בדרך של היסק לוגי (ראו ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נגד קריאף** (21.1.15), פסקה 96 והאסמכתאות המוזכרות שם). בהסתמכות על ראיות נסיבתיות טמונים קשיים אינהרנטיים, אך על אף קושי זה, נקבע פעמים רבות על-ידי בית-המשפט העליון, כי כוחן הראייתי של ראיות נסיבתיות אינו נופל מכוחן הראייתי של ראיות ישירות, וניתן לבסס עליהן הרשעה בפלילים. בכדי להתמודד עם קשיים אלו, על רקע מורכבות הליך הסקת מסקנות מפלילות מראיות נסיבתיות, השתרשה בפסיקה מתודה תלת-שלבית לבחינת המארג הראייתי הנסיבתי (והמפורט שם, בפסקאות 97 ו- 98). מעבר לכך לא ארחיב, שכן לענייננו רלבנטית ההלכה הידועה לפיה, קיומו של ספק סביר, ככל שהוא נוגע לראיות נסיבתיות מפלילות, משמעו כי ניתן להסיק מן הראיות הנסיבתיות הסבר אפשרי אחר השולל אחריות פלילית:

"כדי לקבוע ממצא מרשיע על בסיס ראיות נסיבתיות, נדרש כי שילובן יוביל למסקנה מפלילה כמסקנה סבירה אפשרית יחידה. בהתקיים מסקנה אפשרית אחרת, שהיא ממשית ואינה דמיונית, שאין בה כדי הפללת הנאשם, דינו לצאת זכאי." (שם, בפסקה 99, תוך ציטוט מע"פ 2102/04 **מדינת ישראל נגד קייס סלים** (28.5.2007)).

78. ניתוח הראיות בעניינו של הנאשם 2 בראי הפסיקה הנ"ל, מביאה למסקנה כי הנאשם הצליח לעורר ספק כי קיימת פרשנות אחרת למארג הראייתי שהוצג.

באשר לתצפית על הסופר הובר, כי סעיף זה התבסס על עדות של פקח, אשר ערך רישום מאוחר של האירועים ולבסוף לא שלל כי הנאשם 2 מסר גרסה הגיונית לנוכחותו במקום. ואכן הובר, כי הנאשם 2, קבלן כוח-אדם עצמאי, מצוי היה בקשר עסקי ממושך של למעלה מ- 10 שנים עם "סופר ברקת", כך שטענתו כי שהה במקום על רקע התנהלות עסקית לא סגורה נמצאה כלא מופרכת.

בנוסף לעבודה ארוכת-השנים עם הסופר, הובר כי במקביל, הנאשם 2 מצוי היה בקשר מתמשך עם המתלונן, כך שטענתו לפיה לא היתה כל תכלית הגיונית לכך שיערוך תצפית על המתלונן, אשר דרכי עבודתו ידועות לו, גם היא אפשרית.

הקשר עם המתלונן לאורך כל התקופה היה טלפוני, כאשר אין מחלוקת על כך שביום האירוע עצמו שוחחו שלוש פעמים על רקע ההתנהלות הכספית המשותפת לשניים. הוסף לכך, שבסופו של יום, הסכימה התביעה כי אותה שיחת טלפון חשודה התקיימה לא כ- 20 דקות לפני האירוע, אלא בשעה 9:41 (דהיינו למעלה משעה וחצי לפניו).

באשר לרכב הטיוטה אשר היה מעורב בתאונה, הרי שלא היתה מחלוקת כי הנאשם אכן שכר אותה. עד התביעה הרלבנטי (יניב קקון) אישר את טענת הנאשם לפיה היה משכיר ממנו רכבים באופן קבוע, הוא עצמו לא היה נוהג בהם, וכי בני משפחתו היו מסייעים לו או נוהגים ברכב בעצמם.

לכל אלו, נוספת העובדה, כי המשטרה לא בדקה כדבעי את גרסת האליבי שהעלה הנאשם 2, גם אם היא מעלה תמיהות והיא מעורפלת למדי.

78. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשם הצליח לזרוע ספק סביר בכל אחת מהראיות שהוצגו באופן נפרד, וכן באשר למארג הראייתי הנסיבתי בכללותו. אין די בחשד כי היה מעורב באירועים, בתשובותיו המתחמקות בבית-המשפט ובשתיקתו במהלך שתיים מחקירותיו, כדי למלא את החסר בראיות התביעה.

80. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם 2 מהמיוחס לו בכתב-האישום מחמת הספק.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הנוכחים